

2004:37

Interpellation av Madeleine Sjöstedt (fp) om musikens ställning i kulturskolan

Kulturskolan i Stockholm är en viktig verksamhet för att främja barns och ungdomars eget skapande och deltagande i kulturlivet. Den har också en uppgift att föra vidare vårt kulturarv. Verksamheten är bred, med musik och teater som de främsta konstarterna. Musiken i kulturskolan har en lång tradition, med kommunala musikskolan som grund. Inom den har generationer av både amatör- och proffsmusiker skolats. Genom musikskolan blev det möjligt för alla barn att få känna glädjen i att utöva musik, något som tidigare bara var förbehålla några få.

Många är de stockholmsbarn som genom åren har lärt sig att spela ett instrument. Våra symfoniorkestrar befolkas till stor del av musiker som har lärt sig spela inom en kommunal musikskola. Musikundervisningen har visat unga människor till ett musikarv som ingen annan aktör i samhället tillhandahåller.

Även sedan sammanslagningen med Vår teater och utvecklingen till en bred kulturskola, har musiken hållit sin ställning. Nya barn kommer varje år och vill börja spela men alla får idag inte chansen och med de signaler som nu kommer från kulturens politiska ledning, riskerar musikskolan att reduceras till en fritidsverksamhet som alla andra.

I valet 2002 lovade socialdemokraterna att satsa på Kulturskolan och fördubbla antalet elever i Stockholms kulturskola. Men politiken efter detta har gått i en annan riktning. Kraftiga besparingar med 6.4 mkr har gjorts på Kulturskolan innevarande budgetår. Särskilt musikverksamheten har drabbats av nedskärningarna. Lärare har fått sluta. Elever har mist lärare som de kanske har haft under lång tid och lärt känna väl. 440 barn miste sina platser vid årsskiftet varav långt över hundra inte kunnat erbjudas något alternativ. Situationen är väldigt oroande på många håll i staden. Föräldrarna är så oroade att det till och med bildats en förening för musikundervisningen bevarande i Kulturskolan.

Nu kommer signaler om en nedrustning utan motstycke. I en intern promemoria till personalen framgår att Kulturskolans ledning tycker att musikundervisningen är för dyr och att fler ska få gruppundervisning. I praktiken betyder detta större grupper, eftersom en stor del av eleverna redan idag undervisas i grupp. Ämnesundervisningen ska skäras ned till mindre än en tredjedel – från dagens ca 8 500 elever till 2 500 och den ska bara vända sig till elever från 12 år. Yngre ska få korta kurser i större grupper!

Bara själva utgångspunkten, att det kostar för mycket jämfört med annan undervisning, visar på en stor okunskap om vad instrumentalundervisning kräver. För att lära sig spela ett instrument behövs både samspel och enskild undervisning. Den enskilda undervisningen är tillfälle att tillsammans med läraren lyssna på det egna spelet och på individuella råd och tips om hur man går vidare. Om nedskärningarna drivs igenom, blir återigen instrumentalundervisning en fråga om föräldrarnas möjligheter att betala dyra privatlektioner. Väldigt få kommer att få chansen. Rekryteringen till symfoniorkestrar och annan musikverksamhet kommer att drabbas hårt.

Med anledning av detta vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Hur ser Du på planerna att skära ned ämnesundervisningen i musik till mindre än en tredjedel?
2. Hur ser Du på kulturskolans uppgift att föra vidare ett musikärv?

Stockholm den 17 juni 2004

Madeleine Sjöstedt